

РЕШЕНИЕ

№ 4363

гр. София, 30.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110209037 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 22-4332-006190 от 14.04.2022г. издадено от Г.В.Б. на длъжност „началник сектор”, отдел „Пътна Полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушения на чл. 104а и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДВП, на В. К. К., с ЕГН *****, на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДВП е наложена „глоба” в размер на 50 лева и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДВП е наложена „глоба” в размер на 10 лева;

Жалбоподателят чрез адв. К. К. обжалва в срок издаденото НП. Оспорва фактическата обстановка и твърди, че не е извършил описаните в АУАН и НП нарушения. Иска отмяна на обжалваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, за него адв. К., който поддържа жалбата и излага доводи, че не са доказани вменените на доверителя му нарушения на ЗДВП. Моли НП да бъде отменено и не претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди изложеното от жалбоподателя и неговия процесуален представител и анализира доказателствения материал по делото, намира за установено следното:

На 29.03.2022г., около 09:27ч., жалбоподателят В. К. управлявал лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № ****, движейки се в гр. София, по бул. Евлоги и Христо Героеви, с посока на движение от ул. „Граф Игнатиев“ към ул. „Фритьоф Нансен“. Водачът бил спрян от полицейски служители, като при проверката е установено, че жалбоподателят управлява посочения по-горе лек автомобил като през същото това време използва мобилен телефон без устройство, позволяващо употребата му без участие на ръцете. При поискване не представя контролния талон към СУМПС. Поради това, свидетелят А. С. – мл. автоконтрольор съставил на К. акт за установяване на административно нарушение. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и св. В. С., връчен му е лично и последният го е подписал с възражения, като не е уточнено с какви.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 22-4332-005190 от 04.10.2022г. издадено от началник сектор, отдел „Пътна Полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушения на чл. 104а, и чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДВП, на жалбоподателя са наложени две административни наказания „глоба“, както следва:

За нарушението по чл. 104а, на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДВП на К. е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 лева; и за нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДВП на К. е наложено наказание „глоба“ в размер на 10 лева.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетелите С. и С., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, които, макар да не помнят конкретни обстоятелства по случая, потвърждават подписите си на актосъставител и свидетел по акта, и констатациите си в акта, като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични и ясни, както и липсват

доказателства, които да ги оборват.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН предвижда 14-дневен срок за обжалване на наказателните постановления. В случая, в самото наказателно постановление е отбелязано, че същото е връчено лично на жалбоподателя на 17.06.2022г., за което жалбоподателят се е подписал, а жалбата е подадена на 01.07.2022г., поради което е подадена в срок от правоимащо лице и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е и допустима.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд винаги се явява инстанция по същество, с оглед на което дължи пълна проверка досежно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи съгласно приложената Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на ВР и Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019г. на наказващия орган, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН касателно нарушението по чл. 104А от ЗДВП, при спазване на установения за ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН, поради и което възраженията за липса на компетентност са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 104а от ЗДВП - „На водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. “ Предвиденото наказание в случаите, когато е нарушено правилото по чл.104а ЗДВП е установено в чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДВП - „глоба“ в размер на 50 лв.

Съдът намира, че така вмененото на жалбоподателя административно нарушение е безспорно установено от обективна страна, тъй като водачът К. е карал говорейки по телефона, без да използва устройство позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му.

От субективна страна нарушаването на правилата за движение по

пътищата е извършено от жалбоподателя при форма на вината пряк умисъл - жалбоподателят съзнателно е нарушил правилата на чл. 104а от ЗДвП - съзнавал е общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и пряко е целял настъпването на същите, доколкото много добре е знаел, че управлявайки автомобил без контролен талон към СУМПС, и използвайки мобилен телефон без необходимото за целта устройство, позволяващо употребата му без участието на ръцете, извършва нарушения на Закона за движение по пътищата.

За нарушението по чл. 104а от ЗДвП, съдът намира, че АНО правилно е наложил административно наказание „глоба” в размер от 50 лева. Размерът е императивно фиксиран в закона, поради което за настоящия състав не съществува възможност да го намали.

По нарушението на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП:

Съдът, при извършената служебна проверка, констатира в тази част допуснати в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като не са спазени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, като и двата документа не съдържат изискуемите законови реквизити.

Следва да се отбележи, че е налице пълна неяснота относно описанието на нарушението, допуснато от актосъставителя и наказващия орган. Според актосъставителя и наказващия орган нарушението се е изразило в това, че по време на извършената проверка жалбоподателят "не представя контролен талон към СУМПС". Задължението за "носене" на определени документи е предвидено в разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП / в относимата редакция към датата на нарушението/. Фактическото описание на нарушението "не представя" създава неяснота относно факта какво действие или бездействие се твърди да е осъществил жалбоподателят, за да извърши въпросното нарушение, защото от такова описание не би могло въобще да се установи дали водачът – жалбоподател изобщо има издаден контролен талон към СУМПС, който не носи и не представя на контролните органи, съответно дали няма издадени такъв талон и СУМПС, като употребата на посочения в АУАН и в НП израз "не представя" създава неяснота, която при фактическо описание на нарушението не би следвало да

се допуска.

В допълнение, буквалното съдържание на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП / в относимата редакция към датата на нарушението, преди ДВ,бр. 67 от 2023г./ гласи, че водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Видно е, че разпоредбата визира конкретно задължение за носене на съответните документи (СУМПС и контролен талон към него), което няма нищо общо с фактическото описание на нарушението, дадено от наказващия административен орган – "не представя контролен талон към СУМПС", от което не става ясно дали жалбоподателят е имал въобще издаден контролен талон към СУМПС и СУМПС, или не е имал, и ако е имал – носил ли го е, или не го е носел, носел ли го е и е отказал да го представи. По този начин фактическото описание на нарушението не съответства изобщо на неговата правна квалификация. Без да е ясно на какъв конкретен факт почива констатацията, че жалбоподателят е бил без контролен талон към свидетелството си за управление на МПС просто защото не го е носил у себе си и по тази причина не е бил в състояние да ги представи на контролните органи, или пък го е носил, но е отказал да го представи, или пък контролният талон е бил отнет на водача, няма как да се даде еднозначен отговор в крайна сметка какво нарушение е извършил последният, респективно законосъобразно и правилно е била приложена административнонаказателната разпоредба, въз основа на която е била ангажирана отговорността по този пункт, а още по-малко пълноценно да бъдат реализирани правомощията на съда в рамките на настоящото производство, както и правата на жалбоподателя.

Ето защо в тази му част атакуваното наказателно постановление подлежи на отмяна.

Съдът намира, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на нарушението касателно чл.104а от ЗДвП, макар и такова искане да не се прави от жалбоподателя. На първо място случаят по нищо не се отличава от останалите такива с идентична фактическа обстановка. Управляван е лек автомобил в градски условия от правоспособно лице, извършени са едновременно две нарушения, макар и за едното съдът да намери, че следва да бъде отменено атакуваното постановление, като

жалбоподателя от справката за нарушител се установява, че системно нарушава правилата за движение по пътищата, а и разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП изключва приложението на чл. 28 от ЗАНН. Ето защо съдът прецени, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид липсата на искания за присъждане на разноски, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 2 т. 1 и т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 22-4332- - 006190 от 14.04.2022г., издадено от началник сектор, отдел „Пътна Полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, в ЧАСТТА в която за нарушение на чл. 104а от ЗДвП на В. К. К., с ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП в размер на 50 лева като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 22-4332- 006190 от 14.04.2022г., издадено от началник сектор, отдел „Пътна Полиция“ при СДВР, В ЧАСТТА в която за нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП / редакцията преди ДВ,бр. 67 от 2023г./ на жалбоподателя е наложено наказание „глоба“ в размер на 10 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София - град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните, по реда на глава XII от АПК, на касационните основания предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____